

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research Method) ประเภทการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Study) เพื่อสำรวจแนวทบทวน นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา 8 แบบ และเปรียบเทียบแนวทบทวนนักศึกษ ในแต่ละแบบ ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษานหญิง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี นักศึกษาที่ศึกษาในต่างประเภทวิชา นักศึกษาที่อาศัยอยู่ใน ต่างสถานที่พักอาศัย และนักศึกษามีภูมิลำเนาเดิมต่างกันว่าจะมีแนวทบทวนนักศึกษแตกต่าง กันหรือไม่

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาใน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 29 วิทยาเขต และระดับปริญญาตรี 6 คณะ ซึ่งเลือกสถานศึกษาโดยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งเป็นพวกหรือชั้น (Stratified Random Sampling) คือแบ่งสถานศึกษาออกตามประเภทที่ต้องการ ได้แก่ วิทยาเขตที่สอนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และคณะที่สอนระดับปริญญาตรี โดยจำแนกตาม ประเภทวิชา คือ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ประเภทวิชาเกษตรกรรม ประเภทวิชา บริหารธุรกิจ ประเภทวิชาคหกรรม และประเภทวิชาศิลปกรรม

จากนั้นก็ใช้วิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับสลาก เอาวิทยาเขตและคณะที่จัดสอนตามประเภทวิชาต่าง ๆ โดยใช้สัดส่วน 1:5 หากประเภทวิชา ใดมีการจัดสอนในสถานศึกษาน้อยกว่า 5 แห่ง ใต้นำมาเพียง 1 แห่ง ดังนี้

ประเภทวิชา	ระดับปวส. (วิทยาเขต)		ระดับปริญญาตรี (คณะ)	
	จำนวนทั้งหมด	จำนวนที่สุ่ม	จำนวนทั้งหมด	จำนวนที่สุ่ม
ช่างอุตสาหกรรม	10	2	1	1
เกษตรกรรม	10	2	2	1
บริหารธุรกิจ	5	1	1	1
คหกรรม	3	1	1	1
ศิลปกรรม	1	1	1	1
รวม	29	7	6	5

ดังนั้นประชากรที่นำมาศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 7 วิทยาเขต จำนวน 9,504 คน และนักศึกษาระดับปริญญาตรี 5 คณะ จำนวน 4,582 คน รวมทั้งสิ้น 14,086 คน เมื่อได้ประชากรแล้วก็นำมาสุ่มกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 759 คน คิดเป็นร้อยละ 5 ซึ่งแยกตามสัดส่วนของประเภทวิชา โดยประเภทวิชาใดสุ่มตัวอย่างได้จำนวนต่ำกว่า 50 คน ผู้วิจัยปรับให้ได้กลุ่มตัวอย่าง 50 คน ดังรายละเอียดตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา จำแนกตามประเภทวิชา และระดับการศึกษา

ประเภทวิชา	ระดับปวส. (คน)		ระดับปริญญาตรี (คน)		รวม	
	ประชากร	ตัวอย่าง	ประชากร	ตัวอย่าง	ประชากร	ตัวอย่าง
ช่างอุตสาหกรรม	2,912	145	1,544	77	4,456	222
เกษตรกรรม	2,005	100	679	50	2,684	150
บริหารธุรกิจ	1,628	81	814	50	2,442	131

ประเภทวิชา	ระดับ ปวส. (คน)		ระดับปริญญาตรี (คน)		รวม	
	ประชากร	ตัวอย่าง	ประชากร	ตัวอย่าง	ประชากร	ตัวอย่าง
คหกรรม	879	50	503	50	1,382	100
ศิลปกรรม	2,080	104	1,042	52	3,122	156
รวม	9,504	480	4,582	279	14,086	759

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับลักษณะของนักศึกษา (Student Characteristics) ประเภทของนักศึกษา (Types of Student) วัฒนธรรมย่อยของนักศึกษา (Student Subcultures) และแนวบทบาทนักศึกษา (Student Role Orientations) ของนักการศึกษาชาวต่างประเทศจำนวน 11 ท่าน ได้แก่ คลาร์กและโทร (Clark and Trow) เพมเบอร์ตัน (Pemberton) เคนนิสตัน (Keniston) วอร์เรน (Warren) ชูเมอร์และสแตนฟิลด์ (Schumer and Stanfield) และนิวคอมบ์และคณะ (Newcomb and Association) ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยดังกล่าวมาวิเคราะห์แล้วนำส่วนที่สามารถเป็นแนวบทบาทนักศึกษาที่ครอบคลุมลักษณะของนักศึกษาไทย มารวมสรุปเป็นแนวบทบาทนักศึกษา 8 แบบ พร้อมทั้งให้คำอธิบายแนวบทบาทของนักศึกษาในแต่ละแบบ ดังนี้

1.1 แนวบทบาททางวิชาการและการเป็นศิษย์ (Academic and Scholarly Role Orientation) นักศึกษาที่มีแนวบทบาทนี้ มีลักษณะสนใจการเรียนรู้ในวิชาที่เรียนอย่างจริงจัง จะมาเรียนอย่างสม่ำเสมอไม่ยอมขาดเรียน ทุ่มเวลาเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมในวิชาที่เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ อยู่เสมอ ต้องการมีผลการเรียนที่ดีได้เกรดเฉลี่ยสูง ๆ เพื่อความเป็นนักวิชาการและการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป และเป็น

คนมีเหตุมีผล เชื่อในสิ่งที่ผ่านการไตร่ตรองเหตุผลทางวิชาการแล้ว

1.2 แนวบทบาทในการใช้สติปัญญา (Intellectual Role Orientation) นักศึกษาที่มีแนวบทบาทนี้ มีลักษณะสนใจการเรียนรู้ด้วยตนเอง ชอบอ่านและค้นคว้าหาความรู้ที่กว้างออกไปจากแวดวงวิชาที่เรียนโดยไม่เน้นอาชีพ และไม่หวังที่จะนำความรู้นั้นไปใช้ประโยชน์ใช้สอย แต่เพื่อประเทืองปัญญา เพื่อความเป็นคนรอบรู้และมองโลกใต้วางขึ้น

1.3 แนวบทบาทในการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเต็มที่

(Consummatory Collegiate Role Orientation) นักศึกษาที่มีแนวบทบาทนี้ มีลักษณะสนใจกิจกรรมในสถาบันที่สนุกสนานเพลิดเพลินมากกว่ากิจกรรมลักษณะอื่น ๆ รักสนุก มีเพื่อนมาก ชอบสนุกสนานอยู่ในกลุ่มเพื่อน ไม่ชอบอยู่คนเดียว ไม่ค่อยสนใจวิชาการและวิชาชีพเท่าใดนัก

1.4 แนวบทบาทในการนำประสบการณ์จากการทำกิจกรรมในสถาบันไปใช้ให้เป็นประโยชน์ (Instrumental Collegiate Role Orientation) นักศึกษาที่มีแนวบทบาทนี้ มีลักษณะสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร (Extra Curricular) ในฐานะเป็นผู้นำ ผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติงาน จุดมุ่งหมายในการทำกิจกรรม คือ การมุ่งฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการทำงาน บุคลิกภาพเฉพาะคน ตลอดจนความรู้อื่น ๆ อุทิศเวลาในการทำกิจกรรมเพื่อต้องการเป็นที่รู้จักของครูอาจารย์ และผู้บริหารสถาบัน และเพื่อการสร้างสัมพันธภาพเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ในอนาคต

1.5 แนวบทบาทในการฝึกฝนเพื่อการประกอบอาชีพ (General Vocational Role Orientation) นักศึกษาที่มีแนวบทบาทนี้ มีลักษณะที่มุ่งความสนใจทุกอย่างไปที่การฝึกทักษะทางวิชาชีพมากกว่าความเป็นนักวิชาการ และนักกิจกรรม ต้องการเรียนให้จบหลักสูตร เพื่อออกไปประกอบอาชีพ ชอบเรียนภาคปฏิบัติมากกว่าภาคทฤษฎี และการกระทำทุกอย่างในสถาบันจะเป็นไปเพื่อการประกอบอาชีพของตนเท่านั้น

1.6 แนวบทบาทในการพัฒนาสังคม (Social Development Role Orientation) นักศึกษาที่มีแนวบทบาทนี้ มีลักษณะสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริการ การพัฒนาสังคม สนใจศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสภาพปัญหาของประชาชนและสังคม ชอบวิเคราะห์สภาพปัญหาของประชาชนและสังคมเพื่อหาทางช่วยเหลือ หรือหาทางพัฒนาให้ดีขึ้น

ชั้น ชอบที่จะอุทิศเวลาเพื่อทำงานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาสังคม การบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อประชาชนและสังคมอย่างจริงจัง

1.7 แนวบทบาทที่ทำพอเป็นพิธี (Ritualistic Role Orientation) นักศึกษาที่มีแนวบทบาทนี้ จะเป็นประเภทที่มาเรียน มาร่วมกิจกรรมพอเป็นพิธีในฐานะที่เป็นนักศึกษา มีใฝ่ใฝ่ตั้งใจในการเรียน การฝึกทักษะอาชีพหรือร่วมกิจกรรมนักศึกษาเท่าใดนัก เมื่อถึงเวลาเรียนก็มาเรียน หากเวลาเรียนก็จะกลับบ้าน กลับหอพัก ไม่สนใจที่จะเข้าห้องสมุด หรือใช้เวลาในสถาบันเพื่อหาประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ ไม่ค่อยสนใจใคร ๆ ไม่ว่าจะเพื่อน ๆ หรืออาจารย์ นอกจากนี้ยังไม่ค่อยสนใจสิ่งต่าง ๆ ที่มีขึ้นในสถาบันอีกด้วย

1.8 แนวบทบาทนักณรงค์ทางการเมือง (Political Activist Role Orientation) นักศึกษาที่มีแนวบทบาทนี้ มีลักษณะสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับการเมือง การปกครอง และการบริหารทั้งในระดับสถาบันและระดับประเทศ ชอบติดตามเรื่องราวข่าวสารทางการเมือง การปกครอง ชอบอ่านหนังสือและสิ่งพิมพ์ ทั้งและสนทนาเรื่องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองภายในประเทศและต่างประเทศ เมื่อเห็นว่าผู้บริหารสถาบัน อาจารย์ หรือแม่แค่คณะกรรมการสโมสรนักศึกษากระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่สมควร ไม่เป็นธรรม ก็จะวิพากษ์วิจารณ์หรือไม่ก็ทำการต่อต้าน ทำการประท้วงด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง

2. นำคำอธิบายแนวบทบาทนักศึกษาแต่ละแบบมาสร้างข้อกระทง แนวบทบาทละ 6 ข้อ รวมทั้งหมด 48 ข้อ โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและลักษณะพฤติกรรมของนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปหาความตรงทางด้านเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านนิสิตนักศึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิของสถาบัน จำนวน 8 ท่าน พิจารณาข้อกระทงที่สร้างขึ้นว่าครอบคลุมลักษณะแนวบทบาทนักศึกษาหรือไม่ ภาษาที่ใช้สื่อความหมายหรือไม่ พร้อมทั้งให้คำแนะนำเพิ่มเติม คณะผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

3.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ทองเรือน อมรัชกุล คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพิษณุโลก

3.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตร สิ้นสิริ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร

3.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำเนา ชจรศิลป์ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประกอบ คุปรัตน์ หัวหน้าภาควิชาอุดมศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.5 อาจารย์ ดร.ธิดารัตน์ บุญนุษ ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.6 รองศาสตราจารย์ ประภาศรี อมรสิน รองคณบดีคณะบริหารธุรกิจ
วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

3.7 รองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ คุลยาทร คณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัย
เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

3.8 อาจารย์ สงวน ช่างฉัตร หัวหน้าฝ่ายวิจัย กองแผนงาน สำนักงาน
อธิการบดี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาแก้ไขข้อกระทงต่าง ๆ
ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปให้นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
จำนวน 10 คน อ่านเพื่อทดสอบความเข้าใจที่ตรงกันในข้อกระทงแต่ละข้อ

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษา
วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา จำนวน 50 คน เพื่อวิเคราะห์ความเที่ยงตรงโดยใช้
สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)
ปรากฏว่าค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม 0.858 ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามชุดนี้มีความ
เที่ยงสูงพอที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลได้

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามแนวทบทวนนักศึกษาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ ซึ่งได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ประเภทวิชา สถานที่พักอาศัย ภูมิลำเนาเดิม อาชีพของบิดา รายได้ของ บิดามารดาเฉลี่ยต่อเดือน แผนการในอนาคต และประเภทกิจกรรมที่นักศึกษาสนใจเข้าร่วมเป็นสมาชิก

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามที่ให้ผู้ตอบประเมินแนวทบทวนนักศึกษาของตนเองตาม การรับรู้ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ต (Likert) ที่ให้ผู้ตอบประเมินค่า (5 - 1) เลือกเพียงคำตอบเดียว โดยแนวทบทวนนักศึกษาแต่ละ แบบจะมีข้อคำถาม 6 ข้อ รวม 48 ข้อ ในแต่ละข้อของแนวทบทวนนักศึกษาทั้ง 8 แบบ จะสลับที่ปะปนกัน โดยผู้ตอบจะไม่ทราบชื่อของแนวทบทวนนักศึกษา และข้อคำถามแต่ละ ข้อว่าเป็นของแนวทบทวนนักศึกษาแบบใด ตามรายละเอียด ดังนี้

แนวทบทวนนักศึกษา	เลขที่ข้อคำถาม					
1. แนวทบทวนทางวิชาการและการเป็นศิษย์	1	9	17	25	33	41
2. แนวทบทวนในการใช้สติปัญญา	2	10	18	26	34	42
3. แนวทบทวนในการใช้ชีวิตในสถาบัน- อุดมศึกษาอย่างเต็มที่	3	11	19	27	35	43
4. แนวทบทวนในการนำประสบการณ์จากการ ทำกิจกรรมในสถาบันไปใช้ให้เป็นประโยชน์	4	12	20	28	36	44
5. แนวทบทวนในการฝึกฝนเพื่อการประกอบ- อาชีพ	5	13	21	29	37	45
6. แนวทบทวนในการพัฒนาสังคม	6	14	22	30	38	46
7. แนวทบทวนที่ทำหือเป็นพิธี	7	15	23	31	39	47
8. แนวทบทวนกิจกรรมรณรงค์ทางการเมือง	8	16	24	32	40	48

เกณฑ์การให้คะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกในแต่ละข้อ ตามน้ำหนักสมมติ (Arbitrary Weighting) คือ แต่ละข้อให้คะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ตรงมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
ตรงมาก	ให้ 4 คะแนน
ตรงปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ตรงน้อย	ให้ 2 คะแนน
ตรงน้อยที่สุดหรือไม่ตรงเลย	ให้ 1 คะแนน

การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยเดินทางไปแจกและเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ทั้งนี้โดยได้รับความร่วมมือด้วยดีจาก คณบดี รองคณบดี ฝ่ายวิชาการ ผู้อำนวยการวิทยาเขต ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและฝ่ายอื่น ๆ และ อาจารย์ผู้สอนในชั่วโมงนั้น ๆ ตลอดจนนักศึกษาเหล่านั้นด้วย การเก็บรวบรวมข้อมูลเริ่มดำเนินการวันที่ 9 กรกฎาคม 2528 ถึงวันที่ 28 สิงหาคม 2528 แบบสอบถามที่ได้แจกไปจำนวน 759 ชุด ได้รับคืนมา 727 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95.78 ทั้งรายละเอียดคำถามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนแบบสอบถามที่แจกไป และจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา จำแนกตามประเภทวิชาและระดับการศึกษา

ประเภทวิชา	ระดับ ปวส.		ระดับปริญญาตรี		รวม	
	แจกไป	ได้รับคืน	แจกไป	ได้รับคืน	แจกไป	ได้รับคืน
ช่างอุตสาหกรรม	145	145	77	77	222	222
ร้อยละ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
เกษตรกรรม	100	99	50	45	150	144
ร้อยละ	100.00	99.00	100.00	90.00	100.00	96.00

ประเภทวิชา	ระดับ ปวส.		ระดับปริญญาตรี		รวม	
	แจกไป	ได้รับคืน	แจกไป	ได้รับคืน	แจกไป	ได้รับคืน
บริหารธุรกิจ	81	81	50	50	131	131
ร้อยละ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
คหกรรม	50	50	50	50	100	100
ร้อยละ	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
ศิลปกรรม	104	78	52	52	156	130
ร้อยละ	100.00	75.00	100.00	100.00	100.00	83.33
รวม	480	453	279	274	759	727
ร้อยละ	100.00	94.38	100.00	98.21	100.00	95.78

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences) ของนีและคณะ (Nie et al. 1975) โดยอาศัยคอมพิวเตอร์จากสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละของจำนวนผู้ตอบจำแนกตามระดับการศึกษา ซึ่งได้แก่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระดับปริญญาตรี และจำแนกตามเพศ ประเภทวิชา สถานที่พักอาศัย ภูมิภาค อาชีพของบิดา รายได้ของบิดามารดา แผนการดำเนินงาน และประเภทกิจกรรมที่นักศึกษาสนใจเข้าร่วมเป็นสมาชิก

2. การวิเคราะห์เพื่อสำรวจแนวทบทวนนักศึกษา โดยการคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ย หรือมีชัฒิมเลขคณิต (Mean) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ตามแนวทบทวนนักศึกษาแต่ละแบบของนักศึกษาที่มีเพศต่างกัน และระดับการศึกษาต่างกัน ด้วยการทดสอบค่าที (t - test)

4. วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ตามแนวทบทวนนักศึกษาแต่ละแบบของนักศึกษาในต่างประเทศวิชา ต่างสถานที่พักอาศัย และต่างภูมิลาเนาเดิม ด้วย เอฟ - เทสต์ (F - test) เมื่อพบว่าค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffé's Method)

เกณฑ์สำหรับเทียบระดับแนวทบทวนนักศึกษา

ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ในการคิณำหนักคะแนนเฉลี่ยของแต่ละแนวทบทวนนักศึกษาตามเกณฑ์ของจอห์น ดับบลิว เบสท์ (John W. Best 1964: 158-159) ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายถึงมีพฤติกรรมในแนวทบทวนนั้นสูงที่สุด
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึงมีพฤติกรรมในแนวทบทวนนั้นสูง
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึงมีพฤติกรรมในแนวทบทวนปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึงมีพฤติกรรมในแนวทบทวนนั้นต่ำ
- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึงมีพฤติกรรมในแนวทบทวนนั้นต่ำที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย